

ਖੁਦਾ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2)

‘ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲ’ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2: 3)।

ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ‘ਸੂਰਮਾ’ (2:3, 4), ‘ਦੌੜਾਕ’ (2:5), ‘ਕਿਸਾਨ’ (2:6), ‘ਕਾਰੀਗਰ’ (2:15), ‘ਆਦਰ ਦਾ ਬਰਤਨ’ (2:21), ਅਤੇ ‘ਦਾਸ’ (2:24) ਵਰਗੇ ਕਈ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਕ ਸਮਰਿਪਤ ਚੇਲੇ ਵੱਲੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਇਕ ਖੂਬਸੂਰਤ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਈ ਗਈ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਬਲਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹੋਰਨਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗ ਦੇ ਝੁਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੂਬੀਆਂ, ਲੋਕ ਅਤੇ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਗੁਮਰਾਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੌਲਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਕਸਦ ਖੁਦਾ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ (2:1-13), ਉਲਝਣਾਂ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿਣ (2:14-18) ਅਤੇ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਣ (2:19-26) ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਪਾਠ 5: ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ (2:1-13)

ਮਾਪਦੰਡ ਦਾ ਵੇਰਵਾ (ਆਇਤਾਂ 1-8)

ਅੰਕਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ‘7’ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਅੰਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਪਰ ਪੌਲਸ ਨੇ ਸੱਤ ਖੂਬੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਕ ਸਮਰਪਿਤ ਮਸੀਹੀ ਵਿਚ ਹੋਣੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ, ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਲਈ ‘ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੈ ਤਕੜਾ’। ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਐਨਾਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:4-6)। ਹਰ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਲਈ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਦੂਜੀ, ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ‘ਸੋਂਪਣਾ’³ (2:2) ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਤਕੜਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਤੀਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਦੱਸਣ ਭਾਵ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਚਰਾਉਣ ਦੀ ਸੀ!

ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਕੋਈ ਇਕ ਸਿੱਖਿਆ (ਜਿਵੇਂ ਤੌਬਾ) ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਵੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਚਰਚਾ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਬਾਰੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੌਲਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ (ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਂਅ ਲਿਖੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਵਿਚ ਜੋੜਿਆ)। ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਲਈ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ!

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ‘ਮਾਤਬਰ’ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਕ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਲਾ ਦੇਵੇ ਜਿਹੜੇ ਉਦਾਸੀਨ ਅਤੇ ਢੀਠ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਦੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇਗਾ। ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ!

ਤੀਜੀ, ਚੰਗੇ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗ ‘ਦੁੱਖ⁴ ਝੱਲਣਾ’ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (2:3; ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:32-34)। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਖੁਬੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। (1) ਸੇਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਦਾ ਮਨ ‘ਦੁੱਖ’ ਝੱਲਣ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਝੱਲਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਖ਼ਾਸ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਚੰਗਾ ਸਿਪਾਹੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵੇਲੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਮੁੜਦਾ। (2) ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਚੌਕਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ‘ਕੋਈ ਸਿਪਾਹਿਗਿਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਂਦਾ’ (2:4)। ਉਹਦੇ ਮਨ ਦਾ ਉਹਦੀ ਪਸੰਦ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ‘ਆਪਣੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ⁶ ਕਰੇ।’⁷ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਸਿਪਾਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿ ਕੇ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਰੋਜ਼ ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ (ਲੂਕਾ 9:23)।

ਚੌਥੀ, ਉਹ ‘ਕਾਇਦੇ ਮੂਜਬ ਲੜਦਾ’⁸ ਹੈ। ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅੱਜ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯਮ ਤੋੜੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਪਾਏ ਖੇਡਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਲਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਹਾਲਤ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ ਹੈ। ਕੁਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ, ਨਕਲੀ ਸਰਕਸ ਵਾਂਗ ਅਤੇ ਬਨਾਵਟੀ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਜਿਸ ਦਾ ਮਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਿਖਾਵਟੀ ਹੈ ਇਕ ਕਲੰਕ ਹੈ!

ਪੰਜਵਾਂ, ‘ਇਕ ਮਿਹਨਤੀ ਕਿਸਾਨ’ (2:6) ਵਰਗਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜਦ ਤਕ ਕੋਈ ਥੱਕ ਕੇ ਚੁਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਦ ਤਕ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਫਲ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 10:10; 13:17; ਮੱਤੀ 11:28, 29)।

ਛੇਵਾਂ, ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ‘ਸਮਝ’⁹ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (2:7)। ਅਜਿਹੀ ਸੂਖਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੌਲਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ‘ਧਿਆਨ’¹⁰ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਜਦ ਤਕ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ

ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਤਦ ਤਕ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 7:17; ਮੱਤੀ 5:6)।

ਸਤਵੀਂ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ 'ਯਾਦ' ¹¹ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (2:8)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

ਉਸ ਦੀ ਸਮਰਥਾ: ਇਕ ਨਿਰਾਲੀ ਫਤਹਿ- 'ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ।' ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਸੀ (2:24-36; 3:15; 4:2, 10, 33)। ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ (ਅਤੇ ਸਮਝਣ) ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਿੰਮਤ ਦਏਗਾ! ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਦੀ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਖਲੋ ਕੇ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਕਿੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਵਾਅਦਾ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!

ਉਸ ਦਾ ਖਾਨਦਾਨ: ਨਬੂਵਤ ਮਿਲਿਆ ਅਤੀਤ- 'ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ' (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:22, 23; 2:25-36)। ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਬਲਕਿ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇ ਅਬਦੀ ਮਕਸਦ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਸੀ!

ਉਸ ਦਾ ਵਾਅਦਾ: ਅਰਥ ਭਰਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦੇਸ਼- '[ਪੌਲੁਸ ਦੀ] ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਅਨੁਸਾਰ' -ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਵਾਅਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਅਫਸੀਆਂ 1:3-23; 2:1-10; 3:8-13; 5:23-27; ਰੋਮੀਆਂ 6:16, 17; ਗਲਾਤੀਆਂ 1:11, 12)। ਰਸੂਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੀ ਉਹ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਨਿਯਮ ਬਣੇ ਹਨ (ਅਫਸੀਆਂ 2:19-22)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਵਿਲੱਖਣ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੀ ਇਸ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਮਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਠੋਕਰ ਲਗਦੀ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਮੁੱਲੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਸਾਪਦੰਭ ਅਸਾਨ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ (ਆਇਤਾਂ 9-13)

ਦੋੜ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਉਸ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਿਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਹੀ ਦਲੇਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (2:9-13)। ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:7-9 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਪਰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਲਾਭ ਦੀਆਂ ਸਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਨ

ਦੀਆਂ ਸਮਝਿਆ। ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਾਨ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਹਾਨ ਝੱਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੂੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਖੱਟ ਲਵਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵਾਂ, ...

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:23-31 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ:

... ਮੈਂ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਇਕ ਘੱਟ ਚਾਲੀ ਕੋਰੜੇ ਖਾਏ। ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਬੈਂਤਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਖਾਧੀ, ਇਕ ਵਾਰ ਪਥਰਾਉ ਹੋਇਆ, ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਬੇੜੇ ਦੇ ਗਰਕਣ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਭੋਗਿਆ, ਇਕ ਰਾਤ ਦਿਨ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਕੱਟਿਆ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਪੈਂਡਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਿਆਂ ਭੋਜਲਾਂ ਵਿਚ, ਡਾਕੂਆਂ ਦਿਆਂ ਭੋਜਲਾਂ ਵਿਚ, ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਭੋਜਲਾਂ ਵਿਚ, ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਭੋਜਲਾਂ ਵਿਚ, ਨਗਰ ਦਿਆਂ ਭੋਜਲਾਂ ਵਿਚ, ਉਜਾੜ ਦਿਆਂ ਭੋਜਲਾਂ ਵਿਚ, ਸਮੁੰਦਰ ਦਿਆਂ ਭੋਜਲਾਂ ਵਿਚ, ਖੋਟੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਿਆਂ ਭੋਜਲਾਂ ਵਿੱਚ। ਮਿਹਨਤ ਪੋਹਰਿਆਂ ਵਿਚ, ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਣੀਂਦਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਤ੍ਰੇਹ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਵਾਰੀ ਫਾਕਿਆਂ ਵਿਚ, ਪਾਲੇ ਅਤੇ ਨੰਗੇ ਰਹਿਣ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਝ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਆਣ ਦਬਾਉਂਦੀ ਹੈ। ...

ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਨਮੂਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 1 ਪਤਰਸ 2:21-24 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਸੱਦੇ ਗਏ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਮਿੱਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਕੇ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਛੱਡ ਗਿਆ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਪੈੜ ਉੱਤੇ ਤੁਰੋ। ਉਹ ਨੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਵਲ ਛਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਿੱਕਲੀ। ਉਹ ਗਾਲੀਆਂ ਖਾ ਕੇ ਗਾਲੀ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਪਾ ਕੇ ਦਬਕਾ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਯਥਾਰਥ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਓਸ ਆਪ ਸਾਡਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਰੁੱਖ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ...।

ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਦੇ ਅਕੜੇਵੇਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ (ਆਇਤਾਂ 9, 10)

ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਦੇ ਅਕੜੇਵਿਆਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ (2:9)। ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ 'ਕੈਦ' ਤਕ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਝੱਲਣੀ ਪਈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 'ਜ਼ਜ਼ੀਰਾਂ' ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਸਨ (1:16)। ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ। ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਵਾਂਗ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤਕ ਜ਼ਜ਼ੀਰਾਂ ਵਿਚ ਬੰਨੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਪੌਲੁਸ ਨੇ 'ਬਦਕਾਰ' ¹² ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਭੋਗੀ। ਧਰਮ ਦੇ ਇਕ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਮੁਜ਼ਰਮ ਵਾਂਗ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਆਂ

ਨਹੀਂ ਹੈ! ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇਕ ਠੱਪੇ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਫੌਰਨ ਬਾਅਦ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

9 ਅਤੇ 10 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਕਾਲ ਕੋਠਰੀ ਤੋਂ ਆਨੰਦ ਜਾਂ ਕੈਦ ਵਿਚ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਆਨੰਦਿਤ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਹੈ’’ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:15-20)। ਇਨਸਾਨ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਦਬਾਅ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੱਸੇ ਵਚਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੋਈ ਇਨਸਾਨੀ ਤਾਕਤ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੀ। ਪੌਲੁਸ ਜਿਮ ਈਲਿਅਟ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ: ‘‘ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਿਹੜੀ ਖੋਹੀ ਨਾ ਜਾਵੇ ਉਹ ਦੇਣਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਮੁਰਖਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’¹³ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਵਚਨ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਝੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਇਸ ਕਾਰਣ ਮੈਂ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਸਹਿੰਦਾ ਹਾਂ¹⁴ ਭਈ ਓਹ ਭੀ ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਜਿਸੂ ਵਿਚ ਹੈ ... ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ’’ (2:10)। ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਹੈ,

ਉਸ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਬੇਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਤਕਲੀਫ਼ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਮਕਿਨ ਕਰੇਗਾ। ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਬੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਚਿਤਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਜਿਹੀ ਅੱਗ ਭੜਕਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਦੇ ਬੁਝੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀਅਤ ਵਾਸਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਕਲੀਫ਼ ਝੱਲਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦਾ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।¹⁵

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ‘‘ਅਬਦੀ ਜਲਾਲ’’ ਮਿਲੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 8:28-39)। ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:

ਮਸੀਹ ਜਿਸੂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਤਮਾ (ਜਿਵੇਂ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:18 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਅਤੇ ਦੇਹ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:21 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿਚ ਨੁਰਾਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਜਲਾਲ ਉਸ ਅਨਾਦੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਦੇ

ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)। ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲੋਂ ਫਰਕ ਹੈ।¹⁶

ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਯੋਗਤਾ (ਆਇਤਾਂ 11-13)

ਸਾਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਯਕੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ‘‘ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ’’ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਾਕ ਹੈ (2:11; ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:15; 3:1; 4:8, 9; ਤੀਤੁਸ 3:8)। 11 ਅਤੇ 13 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗੱਲ ਦਾ ਮੂਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।¹⁷ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਸਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹੀ ਸਨ ਸਭ ਅਤੀਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਭਜਨ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਪੌਲੁਸ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। (1) ਉਹਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਕਹੇ ਗਏ ਦੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਨ। (2) ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾਈ (ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਵੀ)। (3) ਸਾਡੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਤੇ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਜਾਂ ਆਦਰਸ਼ ਬਦਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੀ ਰਹੇਗਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ (ਅਤੇ ਸਭ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ) ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਹੌਸਲਾ ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹਨ:

ਪਹਿਲਾ, ‘‘ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮੋਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜੀਆਂਗੇ ਵੀ’’ (2:11; ਰੋਮੀਆਂ 6:3-13; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:1-8; ਗਲਾਤੀਆਂ 2:20)। ਮੌਤ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:23)।

ਦੂਜਾ, ‘‘ਜੇ ਸਹਾਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਭੀ ਕਰਾਂਗੇ’’ (2:12; ਮੱਤੀ 24:13; ਯਾਕੂਬ 5:11; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:32-36; 12:2, 3; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:20-22)। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਸ ਮੋੜ ਤੇ ਇਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਰਸੂਲ ਦੀ ਸੋਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣਗੇ!

ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਝੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ। ਵਾਅਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਦੋ ਤਰਫ਼ਾ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (2:12)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਉਪਰੰਤ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇਗਾ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ

ਵਿਚ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ (ਮੱਤੀ 10:32, 33)।

ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀਏ ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (2:13)।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੀਏ (ਮੱਤੀ 12:36; ਯੂਹੰਨਾ 3:36, 37; 8:21, 24; 12:48; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:11-15)। ਸਾਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ।

ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬੂਠ ਬੋਲੇ, ਨਾ ਆਦਮ ਜਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪਛਤਾਵੇ’’ (ਗਿਣਤੀ 23:19)। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਹ ਵੱਡੀ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਖੁਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰਟੁਲੀਅਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਉਸਦਾ ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ’’ (ਟਰਟੁਲੀਅਨ ਡੀ ਫਿਊਗਾ, 14), ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਰਿਆ; ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਲਈ ਵੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਉਸੇ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਚਮਕੇ ਜਾਂ ਪਰਛਾਵਾਂ ਡਿੱਗੇ।¹⁸

ਜਦ ਕੋਈ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਾਂਗਾ’’ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਨਾਂਅ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ।

ਪਾਠ 6: ਸਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਭਾਕਟਿੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ (2:14-18)

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਦੂਤ ਜਾਂ ਕਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਚਿਤਾਵਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਦਿੱਕਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਕੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਗਲਤ ਗੱਲਾਂ (ਆਇਤ 14)

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (2:14)। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ‘‘ਬਹਿਸ’’¹⁹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ

ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ‘ਕੁਝ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ’ ਸਗੋਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ²⁰ ਹੀ ਹੈ!’

ਇਹ ਲੋਕ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਤੀਤੁਸ 2: 11, 12 ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਲਾਹੇਵੰਦ, ਰੂਹਾਨੀ ਮਕਸਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਇੱਥੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗਲਤੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਗਲਤ ਮਕਸਦਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਢੰਗ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਹੀ ਢੰਗ (ਆਇਤ 15)

ਆਇਤ 15 ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਪੰਜ ਚਰਣਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਢੰਗ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

1. ਸਾਡੇ ਲਈ ‘ਅਧਿਐਨ’ ਕਰਨਾ (KJV) ਜਾਂ ‘ਯਤਨ ਕਰਨਾ’ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।²¹ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਚੌਕਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਲਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ‘ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ’ ‘ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਲੱਭਣ’ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ! ਉਹ ਤਾਂ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2. ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰਵਾਨ’²² ਹੋਣ ਲਈ। ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਯਕੀਨਨ ਤਾਰੀਫ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਹੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਭਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਢੰਗ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:22, 23 ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

3. ਇਹ ਅਧਿਐਨ ‘ਕਾਰੀਗਰ’ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।²³ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਕਦੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਧਿਐਨ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਰਹੇ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤਕ ਕਦੇ ਨਾ ਪਹੁੰਚੀਏ (ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:7)। ਅਧਿਐਨ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਪਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਾਮਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

4. ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੀਗਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ‘ਜਿਹਨੂੰ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਨਾ ਹੋਣਾ ਪਵੇ।’²⁴ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਲਿਆਈ ਕਰਨ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਈਏ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਈਏ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਗਲੇ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

5. ‘ਸੱਚਿਆਈ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਯਥਾਰਥ ਵਖਿਆਨ²⁵ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।’ ਵੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ, ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਢੰਗ ਤੇ ਡਾਕਟ੍ਰਿਨਾਂ ਅਤੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਹ ਸਾਰੀ ਫੁੱਟ ਉਸੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਂਅ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਇਕ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕ ਹੋਣ (ਯੂਹੰਨਾ 17:17-21; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:10-13)। ਇਹ ਪਰਥ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਫ਼ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਯਥਾਰਥ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਰਹੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਮੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਹੋਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 16; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9: 20, 21; ਮੱਤੀ 28: 18-20)। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਉਸ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਆਖ ਕੇ ਮੜ੍ਹਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 7: 8-13), ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਗ਼ਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20: 3-7; ਰੋਮੀਆਂ 16: 17, 18; 2 ਪਤਰਸ 3: 15, 16), ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਖਤਿਆਰ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਉਸੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੋਵੇ (ਵੇਖੋ 3 ਯੂਹੰਨਾ 9-12), ਸ਼ਰਮ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਭਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ (ਆਇਤਾਂ 16-18)

ਫਿਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ (2: 16-18)। ਬਾਗ-ਏ-ਅਦਨ ਦੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਹੀ, ਲੋਕ ਗਲਤ ਸੋਚ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਾਰ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਤਾਂ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕ ਉਸ ਤੇ ਟਿਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਫਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ!

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ‘‘ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜਾਹਟ’’ ਆਖਿਆ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ‘‘ਦੋਹਰੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ’’ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ‘‘ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਤੇ ਖੋਖਲਾ’’ ਹੈ²⁶ ‘‘ਕੁਧਰਮ’’ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ‘‘ਬੁੜਬੁੜਾਹਟ’’ ਹੀ ਹੈ²⁷

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ‘‘ਲਾਂਭੇ’’²⁸ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਜਦ ਦਿਨ ਭਰ ਫਜ਼ੂਲ ਅਨਾਪ ਸਨਾਪ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਖਿਸਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਭੀੜ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈ ਵੀ ਜਾਵੇ ‘‘ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ,’’ ਜਵਾਬ ਤਾਂ ਹੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦ ਉਸ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ‘‘ਖੁਦਾ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ’’ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਖ਼ਾਸ ਕਾਰਣ ਇਸ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਫਲ ਭਾਵ ‘‘ਅਭਗਤੀ’’ ਹੈ²⁹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵੀ ਅਭਗਤੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ!

ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜਾਹਟ ਨਾਲ ਇਕ ਰੂਹਾਨੀ ਐਸਿਡ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ‘‘ਮਿੱਠੀ ਮੌਹਰੀ’’³⁰ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਦੇਹ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਲਾਤੀਆਂ 5: 15 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ‘‘ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੱਕੀਂ ਪਾੜ ਖਾਓ ਪਰ ਵੇਖਣਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋ ਜਾਓ।’’

ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਲਤ ਦੂਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਹੁਮਨਿਯੁਸ

ਅਤੇ ਫਿਲੇਤੁਸ ਦੇ ਨਾਮ ਗਿਣਾਏ। ਫਿਲੇਤੁਸ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ 2:17 ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਵਾਰਡ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਹੁਮਨਿਯੂਸ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮਿਲਿਆ ਸੀ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:19 ਤੋਂ)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਹਕਰਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ... ਹੁਮਨਿਯੂਸ ਪਾਪ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਕ ਮਿਸਾਲ ਹੈ।’’³¹ ਇਹ ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਅੜਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਬਲਕਿ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਗੂ ਵੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਨਾਂਅ ਮੋਹਰੀ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 14 ਅਤੇ 16 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚਲੀ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜਾਹਟ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਡਟੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਨਮੂਨਾ ‘‘ਸੱਚਿਆਈ ਦੇ ਰਾਹੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ’’³² ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੱਚ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿਚ ਬੁਠ ਨੂੰ ਸੋਖਣ ਅਤੇ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਅਹਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ‘‘ਕਿਆਮਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ’’ (2:18)। ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਸ ਪਾਸੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਐਂਡਰਿਕਸਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਹੈ:

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਰੁਹਾਨੀ ਜੀ ਉੱਠਣ ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4; ਅਫਸੀਆਂ 2:6; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:11; ਕੁਲੋਸੀਆਂ 2:12; 3:1; ਅਤੇ ਤੁਲਨਾ ਲੂਕਾ 15:24)। ਪਰ ਬਹੁਤ ਹਦ ਤਕ ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਹੀ (ਯੂਹੰਨਾ 5:28) ਇਹ ਰਸੂਲਾ ਵੀ ਦੇਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:21)। ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਿਆਗਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ‘‘ਜੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਥੋਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਥੋਥੀ ਹੈ ... ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿਚ ਹੋ’’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:13, 14, 17)³³

ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਗੁੱਟ ਭਾਵ ਸਦੂਕੀਆਂ (ਲੂਕਾ 20:27) ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦੀਆਂ ਜੋ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਯੂਨਾਨੀਆਂ (ਜੋ ਅਮਰਤਾ ਵਿਚ ਤਾਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਪਰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ) ਨੇ ਇਸ ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੁਮਨਿਯੂਸ ਅਤੇ ਫਿਲੇਤੁਸ ਇਕ ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੀ!

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ (ਫਲ) ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘‘ਕਈਆਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ³⁴’’ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਠੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ

ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4: 12), ਪਰ ਜਦ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਰਸੂਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਲੋਕ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਗਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਵੱਲ ਲਿਜਾਉਗੇ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:2, 3) ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰੋਗੇ।

ਪਾਠ 7: ਸਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਸਮੀਹੀ ਦੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ (2:19-26)

ਮਨੁੱਖੀ ਨਕਾਮੀਆਂ, ਝਗੜੇ, ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਨਾਲ ‘ਖੁਦਾ ਦੀ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ’ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ (2: 19)। ਇਸ ‘ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ’ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੇ (1) ‘ਚੁਣੇ ਹੋਏ’³⁵ (2) ਮਸੀਹ, (3) ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ (4) ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਇਲਾਹੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।³⁶ ਇਸ ਆਇਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ, ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੀਜਾ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਦਰਸ਼ (ਅਸਲ ਨਹੀਂ) ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3: 14, 15; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:25, 26; ਲੂਕਾ 1:33), ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਬਕਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਧਰਮ ਵੀ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ‘ਪੱਕੀ’ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ‘ਪੱਕੀ’ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ? ਇਹ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਅਣੌਖਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਉਹ ‘ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ’ (2:2) ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ‘ਕੈਦ’ (2:9) ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜਦ ਇਸ ਦੀ ਯਥਾਰਥ ਵਿਆਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (2: 15) ਤਾਂ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ‘ਅਬਦੀ ਜਲਾਲ’ (2: 10) ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਦੁਆ ਕੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਬੂਲੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਰਾਜ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ (ਲੂਕਾ 8: 10, 11) ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਹਿਲਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਬਲਕਿ ‘ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ’ ਹੈ।³⁷

ਖੁਦਾ ਦੀ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ ਦੀ ਇਕ ‘ਮੋਹਰ’ ਹੈ। ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਨੇ ਵਧੀਆ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ‘ਮੋਹਰ’ ਸ਼ਬਦ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੋਹਰ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਅਖਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੇੜਛਾੜ ਤੋਂ ਬਚਾਈ ਰੱਖਦੀ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ (ਮੱਤੀ 27:66)। ਇਹ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ‘ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣ ਨੂੰ ਰੱਖ’ (ਸਰੇਸ਼ਠ ਗੀਤ 8:6)। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਹਸਵੇਰੋਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਚ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ (ਅਸਤਰ 3:12; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:2)।³⁸

ਜੇ ‘ਮੋਹਰ’ ਦਾ ਸਬੰਧ ‘ਰਾਜ ਦੇ ਬੀਜ’ ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਚਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 4: 1-10; ਰੋਮੀਆਂ 1: 16; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6: 17)। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 8: 16, 17; 2 ਯੂਹੰਨਾ 9) ਅਤੇ ਅਸਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 8: 31)।

ਸਾਡੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਅਤੇ ਸਾਰ (ਆਇਤ 19)

‘ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ’ (2: 19) ਲਿਖ ਕੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਵਸੀਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ਰੀਦਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਂ³⁹ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ (ਯੂਹੰਨਾ 6: 29; ਰੋਮੀਆਂ 10: 17), ਤੌਬਾ ਕਰਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11: 16-18; ਰੋਮੀਆਂ 2: 4), ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 3, 4; ਗਲਾਤੀਆਂ 3: 26, 27) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਵੜਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12: 13; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1: 18) ਵੇਲੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਰਾਹੀਂ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਲੋਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ‘ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਰਹਿਣਾ⁴⁰’ (2: 19) ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 6: 4-6) ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜ (ਜਾਂ ਕਲੀਸੀਆ; ਮੱਤੀ 13: 47-50; 21: 33-46; ਲੂਕਾ 13: 23-30) ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 7: 20-23)। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ!⁴¹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਰਹਾਂਗੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਸ ਥਾਂ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸੁਣਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।

ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਢੰਗ (ਆਇਤ 20)

ਜਦ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਦਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 3: 23)। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਾ ਕੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬੇਹਤਰ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਸੀ (ਉਤਪਤ 1: 27, 28) ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਵਰਗੇ ਬਣ ਸਕੀਏ (ਮੱਤੀ 5: 48; ਯਾਕੂਬ 1: 18; 2 ਪਤਰਸ 1: 3, 4)। ਇੱਥੇ ਅਸਲ ਗੱਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਨਾ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਸਭ ਲਈ ਮਰਿਆ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5: 14, 15) ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਢੰਗ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਕਾਰਗਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 25: 14-30; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12: 12-27)। ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਲਾਜ਼ਮੀ’ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ

ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:7-10)। ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਉਸਦੇ ਕਈ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ!

ਇਨ੍ਹਾਂ ‘‘ਢੰਗਾਂ’’ ਦੀ ਅਸਲ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ‘‘ਆਦਰ’’⁴² ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਮਾਂ ਪਿਓਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6: 1-3) ਅਤੇ ਪਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (1 ਪਤਰਸ 3:7)। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ‘‘ਅਪਮਾਨ’’⁴³ ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਭਾਵ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ (ਉੱਤਪਤ 1:26-28); ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ (ਯੂਹੰਨਾ 8:43, 44) ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਾਲਿਮ ਨਮੂਨੇ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਬਦਬੂਦਾਰ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! ਆਪਣੇ ਜੀਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਿਰਾਦਰੀ?

ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸੈਲੀ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ (ਆਇਤਾਂ 21-26)

ਖੇਸ਼ਕ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਪਾਪ ਭਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਨਮ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਲਕਿ ਸਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਬੰਧਨਾਂ ਅਤੇ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਈ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਦਰੋਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਣਾਈ ਕੈਦ (ਭਾਵ ਪਾਪ; ਰੋਮੀਆਂ 3:23) ‘ਚੋਂ ਨਿੱਕਲੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣ ਕੇ ਠੁਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16; ਇਰਬਾਨੀਆਂ 5:8, 9)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਦਾ ਢੰਗ ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰੇ’’ (2:21) ਦੱਸਿਆ। ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਦਰ ਲਈ ਬਰਤਣ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (2:20 ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ)। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਲੋਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਕਿੰਨੀ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਲਈ ਮਰਿਆ।

ਅਸੀਂ ‘‘ਪਵਿੱਤਰ’’⁴⁴ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਦਰ ਦੇ ਬਰਤਣ ਬਣਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਜਿਸ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ‘‘ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਰਤਣ ਯੋਗ’’⁴⁵ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਜੁੜ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਅਸਾਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ! ਉਸ ਦੀ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪੈੜ ਤੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 13:17; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:15, 16)।

ਭਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਉਹਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ‘‘ਹਰੇਕ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ’’⁴⁶ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਸਮਝ ਆਉਣ ਤਕ ਇੱਥੇ ਸਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਈ ਰੱਖੋ! ਤੁਸੀਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬਰਤਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ!

ਸਾਡੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਢੰਗ ‘‘ਜਵਾਨੀ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾ⁴⁷ ਤੋਂ ਭੱਜਣ⁴⁸’’ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਅਸਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਭੱਜਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਪ ਅਤੇ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ (ਯਾਕੂਬ 1: 14, 15) ਅਸਲ ਹਨ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਹਨ!

ਮਾਪਦੰਡ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ‘‘ਮਗਰ’’⁴⁹ ਲੱਗਣ ਲਈ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗੀਏ? ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫ਼ਲਾਂ ਨਾਲ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

ਗੁਣ	ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੇਣਾ	ਟੀਚਾ ਜਾਂ ਫਲ
ਧਾਰਮਿਕਤਾ	ਵਿਹਾਰ (ਮੱਤੀ 7: 12; ਰੋਮੀਆਂ 12: 20, 21)	ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ
ਨਿਹਚਾ	ਯਕੀਨ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11: 1)	ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ
ਪ੍ਰੇਮ	ਪਰਵਾਹ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13: 1-8)	ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ
ਸ਼ਾਂਤੀ	ਤਸੱਲੀ; ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4: 4-13)	ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਸੁੱਧਤਾ	ਸੰਗਤੀ (ਰੋਮੀਆਂ 12: 10; ਗਲਾਤੀਆਂ 6: 10)	ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਗਤੀ

ਇਸ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹੜੇ ਗੁਣ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

‘‘ਮੂਰਖਤਾ’’ ਅਤੇ ‘‘ਅਗਿਆਨਤਾ’’ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (2: 23; ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6: 4)। ‘‘ਮੂਰਖਪੁਣਾ’’⁵⁰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਏਲੀ ਯਾਜਕ ਇਸ ਦੀ ਵਧੀਆ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। 1 ਸਮੂਏਲ 2: 29; 3: 13, 14; 5: 18 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੰਜ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?

ਪੌਲਸ ਨੇ ‘‘ਬੇਵਕੂਫੀ’’ ਵਾਲੇ ਭਾਵ ਅਗਿਆਨੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਬੱਚਾ ਹੈ! ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5: 11-14)।

ਮੂਰਖਪੁਣੇ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫੀ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜਾਹਟ ਨਾਲ ‘‘ਝਗੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ’’ (2: 23; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6: 3-5)। ‘‘ਹੁੰਦੇ ਹਨ’’ (ਯੂ.: *geinao*) ਲਈ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਰਖਤਾਪੁਣੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ‘‘ਝਗੜੇ’’ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਦ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ‘‘ਗਲਤ ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਵੱਟੋ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!’’

ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਆਇਤਾਂ 24-26)

ਫਿਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਸ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜਾ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ‘ਸਮਝਾਉਂਦਾ’ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਕਮਾਂਡਰ’ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੌਬਾ ਕਰਕੇ ‘ਸੁਧਰ’ ਜਾਣ।

ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਾਸ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (2:24)। ਉਸ ਵਿਚ ਕਈ ਖੂਬੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

1. ਅਸੀਲ। ਅਜਿਹਾ ਮਨ ਝਗੜਨ ਜਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਝਗੜਾ ਮਾੜੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ (2:23)।

2. ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਯੋਗ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਤੌਬਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਸ ਗੁਣ ਦੀ ਬੜੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ। ਸਹੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੁਰੇ ਰਾਹਾਂ ਚੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਖਾਉਣਾ ‘ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ’ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਹਲਾਤ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਡਾਕਟਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਦਵਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।

3. ਸਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ, ਜਿੱਦੀ ਮਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਬੁਰਿਆਈ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

4. ਨਰਮਾਈ (2:25)। ਇਹ ਇਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਗੁਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ‘ਦਬਾਉਣ’ ਵਾਲੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਗੁਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ।

5. ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ।⁵¹ ਲਈ ਸਮਝਾ ਬੁਝਾ ਕੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਦੇਣੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਨਰਮ, ਸਬਰ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਹਿਰ ਹੋਵੇ।

ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਦਾਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖੂਬੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਰਾ ਪਾਇਆ ਹੈ? ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਦਾਸ ਹਨ?

ਇਸ ਸਾਰੀ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਤੌਬਾ⁵² ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਏਗਾ⁵³ (2:25)। ਇਸ ਵਿਚ 2 ਪਤਰਸ 3:9 ਦੀ ਗੂੰਜ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: ‘ਪ੍ਰਭੂ ... ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸੱਭੇ ਤੌਬਾ ਵੱਲ ਮੁੜਨ।’ *ਕਮਾਂਡਰ* ‘‘ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਕੇ’’ (2:26) ਜਿੱਦੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪਰਤਣ (ਲੂਕਾ 15: 11-24) ਦੀ ਰਾਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਤੌਬਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ

ਹੈ। ਹਰ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਭਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!

ਸਮਝ ਕੇ ਆਦਮੀ 'ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ'⁵⁴ ਹੈ (2:26)। ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਿਰਪਾ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰੇਮ, ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਭਲਿਆਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਏਗੀ, ਜੇ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਉਸ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ 'ਫਾਹੀ'⁵⁵ ਵਿਚ ਫਸ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਬੜੇ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 5:8; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:13)।

ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ 'ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ' ਉਹਦੀ ਫਾਹੀ⁵⁶ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਗਲਤ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ 'ਕੈਦੀ' ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਨ। 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:6 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਹਦੇ ਇਕ ਕੈਦੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਹੜਾ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ *ਭਰਮਾਉਂਦਾ* ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 8:44; ਅਫਸੀਆਂ 2:1-6)। ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ 'ਜਿੱਤ' ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਜਿਹੜੇ ਉਹਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। *ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ।*

ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤੋਬਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:18)। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਕ ਪਾਪੀ ਦੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਵੀ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 15:3-7)।

ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ

ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਿਪਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਯਥਾਰਥ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ, ਜਦ ਤਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨੀ ਹੈ!

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਤਕੜਾ (ਯੂ.: *endunamou*)-'... ਕਿਸੇ ਨੂੰ ... ਮਸੀਹ ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ... ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:13; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:17 ... 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:12 ... ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ... ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ, ਰੋਮੀਆਂ 4:20 ... ਹੁਕਮ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ... ਅਫਸੀਆਂ 6:20 ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:1' (ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸਿਕਨ ਐਂਡ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਜਿਲਦ ਦੂਜੀ, ਸੇਧ ਵਿਲੀਅਮ ਆਫ਼. ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਐਫ਼. ਵਿਲਬਰ ਗਿੰਗਰਿਕ [ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਆਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1957], 263)। ਆਦੇਸ਼ ਸੂਚਕ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਧ ਸੂਰ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ, 'ਹੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ, ਤੂੰ ਆਪ ਇਹ ਕਰ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਤੂੰ ਹੀ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇ।'²ਵੇਖੋ 2 ਪਤਰਸ 3:18; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:1-7 (ਆਇਤ 7 ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਵਿਚ ਵਧਣ ਦੇ ਛੇ ਵੰਗ ਦੱਸਦੀ ਹੈ)। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:8-11 ਵੀ ਵੇਖੋ। 3 ਸੌਪਣਾ (ਯੂ.: *parathou*)-ਫੇਰ ਆਦੇਸ਼ ਸੂਚਕ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੱਧ ਸੂਰ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ! ਇਸ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਹਿਮ ਤੱਥ "ਸੌਪਣਾ": "ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਵਿਚ ਵੇਖੋ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ, ਨੇੜੇ ਰੱਖਣਾ ... ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ... ਸਮਝਾਉਣਾ ... ਸਪੁਰਦ ਕਰਨਾ, ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ, ਲੂਕਾ 12:48; ਧਾਰਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:18; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:2" (ਸੀ. ਜੀ. ਵਿਲਕੋ ਅਤੇ ਵਿਲਬਲਡ ਗਰਿਮ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸਿਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੋਧ. ਜ਼ੇਮੇਡ ਐੱਚ. ਥੋਅਰ [ਐਡਿਟਰਜ਼, ਸਕਾਟਲੈਂਡ: ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਕਲਾਰਕ, 1901; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1977], 486)। 4 ਦੁੱਖ (ਯੂ.: *sugkakopatheson*)-"ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ; ਤਕਲੀਫ਼ ਸਹਿਣਾ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:8 ... ਇੰਜੀਲ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ, 2:3" (ਐਡਵਰਡ ਰੋਬਿਨਸਨ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ ਐਂਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸਿਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* [ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਬੁਦਰਜ਼, 1863], 682); "ਇੰਜੀਲ ਲਈ ਮੇਰੇ 'ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲ, 1:8'" (ਅਰਡੈਂਟ ਐਂਡ ਗ੍ਰੀਗਰਿਕ, 780)। ਆਦੇਸ਼ ਸੂਚਕ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਤ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਕੰਮ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 5 ਫਸਾਉਣਾ (ਯੂ.: *empletetai*)-ਆਦੇਸ਼ਸੂਚਕ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸਿਪਾਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ "ਫਸ" ਜਾਵੇ। ("ਮੂਲ ਵਿਚ] ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਂਠ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਸ਼ਿਆ 6:2, 6 ਤੋਂ। ... ਦੁਨਿਆਵੀ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਫਸਾਣਾ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:4") (ਅਰਡੈਂਟ ਐਂਡ ਗ੍ਰੀਗਰਿਕ, 256); "ਵੱਟਣ ਲਈ, ਗੁੱਛਾ ਜਾਂ ਡੋਰੀ ਬਣਾਉਣਾ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:4" (ਰੋਬਿਨਸਨ, 243)। 6 ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨਾ (ਯੂ.: *arese*)-ਕ੍ਰਿਸਤ ਰੂਪ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਗੱਲ ਇਸ ਨਾਲ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੰਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਠਹਿਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਕਸਦ ਤਾਂ ਹੈ "ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨਾ ... ਮੱਤੀ 14:6; ਮਰਕੁਸ 6:22; ਰੋਮੀਆਂ 8:8; 15:2; 1 ਥੋਸਲੋਨੀਕੀਆਂ 2:15; 4:1; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:32-34; ਗਲਾਤੀਆਂ 1:10; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:4 ... ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਲੱਗ; ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਇੱਛਾਵਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾ ਲੈਣਾ" (ਥੋਅਰ, 72)। 7 ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਵਰਤੋਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:18; ਫਿਲੋਮੋਨ 2; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:25) ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਜੋੜੀਆਂ: "ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇਕ ਕੈਂਪੇਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ... ਐਪਿਟੇਟੁਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ, 'ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕੈਂਪੇਨ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੈਂਪੇਨ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਜਿਹੜਾ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਹੈ।' ... ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀਆਂ ਕੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਪੌਲਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀਤਾ? (1) ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟੀਚੇ ਉੱਤੇ *ਟਿਕੀ ਸੇਵਾ* ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ... ਸਿਪਾਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਪਾਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹੀਅਤ ਉੱਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ... ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਸੀਹੀਅਤ ਮੁਤਾਬਕ ਜੀਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (2) ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ ਕੰਮ *ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ* ਹੁੰਦਾ ਹੈ ... ਫੌਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ... (3) ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ *ਕੁਰਬਾਨੀ* ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ... ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (4) ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ *ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣਾ* ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ" (ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ, *ਦ ਲੈਟਰਸ ਟੂ ਤਿਮੋਥੀ, ਟਾਈਟਸ ਐਂਡ ਫਿਲੋਮੋਨ*, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ [ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1960], 182-84)। 8 ਲੜਨਾ (ਯੂ.: *athlese*)-ਕ੍ਰਿਸਤ ਰੂਪ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰੇ, ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੜੇ ਬਿਨਾਂ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ! ਸ਼ਬਦ ਸਖ਼ਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ:

‘‘ਬੌਕਸਿੰਗ, ਨੇਜ਼ਾ ਸੁੱਟਣ, ਕੁਸ਼ਤੀ ਕਰਨ, ਦੌੜ ਲਾਉਣ ਆਦਿ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਖੜਨਾ, ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ। ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:5’’ (ਰੋਬਿਨਸਨ, 15); ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ... ਕਾਰਜਖੇਤਰ ਵਿਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਲੜਨਾ ... ਉਹ ਮੌਤ ਤਕ ਲੜਦੇ ਰਹੇ ... ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਲੜਈ ਵਿਚ ਲੜਨਾ ਹੈ’’ (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 20)।¹⁹ਸਮਝ (ਯੂ.: *sunesis*)-‘‘ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ, ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਹਿਣਾ ... ਸਮਝ, ਲੂਕਾ 2:47; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:19 ... ਅਫਸੀਆਂ 3:4; ਕੁਲੁਸੀਆਂ 2:2; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:7’’ (ਥੋਅਰ, 604); ‘‘ਸਮਝ, ਬੁਧ, ਚਤੁਰਾਈ, ਸਿਆਣਪ ... ਸੂਖਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ’’ (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 796)।²⁰ਧਿਆਨ (ਯੂ.: *noei*)-ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਇਕ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਵਿਵੇਕ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਮਨ ਨਾਲ ਚਿੰਤਨ, ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਸਮਝਣਾ, ਗਹਿਰਾਈ ਤਕ ਸਮਝ ਪਾਉਣਾ ... ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ... ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ, ਸੋਚਣਾ ... ਪਾਠਕ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ) ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ, ਮੱਤੀ 24:15; ਮਰਕੁਸ 13:14 ... ਮੋਰੀ ਗੱਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਏ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:7 ... ਸਨਮਾਨ ਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ’’ (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 542)।

¹¹ਯਾਦ (ਯੂ.: *mnemoneue*)-‘‘ਚੇਤੇ ਰੱਖਣਾ ... ਲੂਕਾ 17:32; ਯੂਹੰਨਾ 15:20; 16:4, 21; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:35; 1 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:3 ... ਕਿਸੇ ਲਈ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ... ਕੁਲੁਸੀਆਂ 4:18 ... ਗਲਾਤੀਆਂ 2:10 ... ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:8’’ (ਥੋਅਰ, 416)।¹²ਬਦਕਾਰ (ਯੂ.: *kakourgos*)-‘‘ਮੁਜਰਮ, ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ... ਜਿਹੜਾ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗੀਨ ਜੁਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ... ਲੂਕਾ 23:32 ਤੋਂ, 39; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:9’’ (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 399)।¹³ਐਲਿਸਾਬੇਥ ਈਲਿਅਟ, ਸੈਂਡੋ ਆਫ਼ ਦ ਅਲਮਾਈਟੀ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, 1958), 15. ¹⁴ਚੁਣੇ ਹੋਏ (ਯੂ.: *eklektos*)-‘‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ, ਖ਼ਾਸ ... ਲੂਕਾ 23:35 ... ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ-ਮੱਤੀ 20:16 ... 22:14. ਇਸ ਕਰਕੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ([ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ] ਦੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵਾਂਗ, 1 ਇਤਿਹਾਸ 16:13; ਜਬੂਰ 88:4; 89:3 ... ਯਸਾਯਾਹ 65:9, 15, 23 ... ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ੇਸ਼ਟ ਨੂੰ ਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉੱਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ... ਰੋਮੀਆਂ 16:13 ... 1 ਪਤਰਸ 2:4, 6)’’ (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 242)।¹⁵ਬਾਰਕਲੇ, 193. ¹⁶ਵਿਲੀਅਮ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ, ਏ ਕਮੇਂਟਰੀ ਆਨ 1 ਐਂਡ 2 ਤਿਮੋਥੀ ਐਂਡ ਟਾਈਟਸ (ਲੰਡਨ: ਦ ਬੈਨਰ ਆਫ਼ ਟਰੂਥ ਟਰੱਸਟ, 1964), 254. ¹⁷ਜੋ ਕੁਝ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਕੁਝ ਅਧਿਐਨ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ (254-60) ਅਤੇ ਬਾਰਕਲੇ (194-95) ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।¹⁸ਬਾਰਕਲੇ, 195. ¹⁹ਬਹਿਸ (ਯੂ.: *me logomachein*)-‘‘ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਝਗੜਨਾ; ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਝਗੜਾ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ: 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:14’’ (ਥੋਅਰ, 380)।²⁰ਵਿਗਾੜਨਾ (ਯੂ.: *katastrophe*)-‘‘ਉਖੜਨਾ, ਬਰਬਾਦੀ ... 2 ਪਤਰਸ 2:6 ... ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:14’’; (ਥੋਅਰ, 337) ‘‘ਤਬਾਹੀ ... ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ... ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼’’ (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 420)।

²¹ਜਤਨ ਕਰਨਾ (ਯੂ.: *spoudason*)-‘‘ਧਿਆਨ ਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ (ਭਾਵ ਆਦੇਸ਼ਸੂਚਕ) ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ‘‘ਛੇਤੀ ਕਰਨਾ ... ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:16 ... ਲੂਕਾ 2:16 ... ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ ... 2 ਪਤਰਸ 3:12’’ (ਥੋਅਰ, 584); ‘‘ਦੇ ਲਈ ਜੋਸ਼ ਹੋਣਾ, ਲਗਨ ਨਾਲ ਕਰਨਾ, ਮਿਹਨਤੀ ਹੋਣਾ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ’’ (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 769)।²²ਪਰਵਾਨ (ਯੂ.: *dokimos*)-‘‘ਪਰਖੇ ਜਾਣ ਤੇ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ... 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:18; 13:7; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:15 ... ਸਨਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ... ਕੀਮਤੀ’’ (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 202)।²³ਕਾਰੀਗਰ (ਯੂ.: *ergates*)-‘‘ਮਜ਼ਦੂਰ ... ਮੱਤੀ 10:10; ਲੂਕਾ 10:7; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:18 ... ਜਿਹੜੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪਸਾਰ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ: 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:13; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:2; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:15’’ (ਥੋਅਰ, 248)।²⁴ਲਜਿਆਵਾਨ ਨਾ ਹੋਣਾ (ਯੂ.: *anepaischuntos*)-‘‘ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਗੈਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਏ ਬਗ਼ੈਰ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:15’’ (ਰੋਬਿਨਸਨ, 54)।²⁵ਯਥਾਰਥ ਵਿਖਿਆਨ (ਯੂ.: *orthotomeo*)-‘‘ਸਿੱਧਾ ਕੱਟਣਾ, ... ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਸਿੱਧਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਰਾਹ ਦੱਸਣਾ। ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ

2:15 ... ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕੱਟਣਾ, ਭਾਵ ਇਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨਾਲ ਦੇਣਾ'' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 515); ''ਦੁਨਿਆਵੀ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਬਗ਼ੈਰ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਦੇ ਨਾਲ (ਆਪਣੀ ਮੰਜਿਲ ਤਕ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਵਾਂਗ) ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣਾ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:15 ... ਵਚਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਣਾ, ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਠੋਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਣਾ'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 584)।²⁶ਕੁਧਰਮ (ਯੂ.: *bebelos*)-''ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਤਕ, ਦੁਨਿਆਵੀ, ਪਵਿੱਤਰ, ... ਕਰਮਕਾਂਡੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ... ਬਲਕਿ ਇਕ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ [ਧਾਰਮਿਕ] ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ... ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਤੇ ਬੁੱਢੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ, 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:7 ... ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਤੇ ਇੱਧਰ ਉੱਧਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:16 ... ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:9'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 138)।²⁷ਬੁੜਬੁੜਾਹਟ (ਯੂ.: *kenophonia*)-''ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ ... ਗੱਲਾਂ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:20; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:16'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 429); ''... ਫਜ਼ੂਲ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ'' (ਥੋਅਰ, 343)।²⁸ਲਾਂਭੇ ਰਹਿਣਾ (ਯੂ.: *peristaso*)-''... ਕੋਲ ਖੜੀ ਭੀੜ, ਯੂਹੰਨਾ 11:42 ... ਦਰਸ਼ਕ ... ਬਚਣ ਲਈ ਜਾਣਾ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:16'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 653); ''ਕੁਝ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਘੁੰਮ ਜਾਣਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਣ ਲਈ ... ਤੀਤੁਸ 3:9'' (ਥੋਅਰ, 503)।²⁹ਅਭਗਤੀ (ਯੂ.: *asebeia*)-''ਖੁਦਾ ਦੇ ਡਰ ਦੀ ਕਮੀ, ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ... ਰੋਮੀਆਂ 1:18; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:16; ਤੀਤੁਸ 1:12 ... ਅਸ਼ੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਮ, ਰੋਮੀਆਂ 11:26 ...'' (ਥੋਅਰ, 79)।³⁰ਮਿੱਠੀ ਮੋਹਰੀ (ਯੂ.: *gaggraina*)-''ਕੈਸਰ, ਨਾਸੂਰ, ... ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ... ਫੈਲਣਾ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:17'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 148); ''ਗਾਲਾ ਜਿਹੜਾ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਫੈਲਦਾ ਹੈ'' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 134); ''ਇਕ ਬੀਮਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੋਜ ਕਰਕੇ ਜਿਸਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਐਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਨੁਕਸ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਫੈਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਗਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ... (ਗੈਂਗਰੀਨ)'' (ਥੋਅਰ, 107)।

³¹ਰੋਨਾਲਡ ਵਾਰਡ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ 1 ਐਂਡ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਐਂਡ ਟਾਈਟਸ* (ਵੈਕੋ, ਟੈਕਸਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1974), 173. ³²ਖੁੱਬ ਗਏ (ਯੂ.: *astocheo*)-''ਨਾਕਾਮ ਹੋਣਾ, ਹਟਣਾ ... ਈਮਾਨ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਖੁੱਬਨਾ ... 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:6 ... 6:21; ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:18 ... ਕਿਸੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ ... ਜੋ (ਵਚਨ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵਿਚ) ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 117)।³³ਰੈਂਡਰਿਕਸਨ, 265. ³⁴ਵਿਗਾੜ (ਯੂ.: *anatrepousin*)-''ਭਿੰਗਣ ... ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋਣਾ ... ਮੁੱਢਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ... ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਹੋਣਾ ... ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ... ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:11'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 62)। ਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਚਲਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਪੁੱਛਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਜੇ ਵੀ ''ਡਾਵਾਂਡੋਲ'' ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।³⁵''ਚੁਣੇ ਹੋਏ'' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੈਲਵਿਨਵਾਦ ਦੀ ਇਕ ਗ਼ਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ।³⁶ਰੈਂਡਰਿਕਸਨ, 266; ਬਾਰਕਲੇ, 201-4; ਵਾਰਡ, 175-76. ³⁷ਰਹਿਣਾ (ਯੂ.: *hesteken*)-''ਰੱਖਣਾ ... ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ, ... ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:23 ... 6:13 ... ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ, ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਮੰਨਣਾ ... ਰੋਮੀਆਂ 3:31 ... ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:9 ... ਰੋਮੀਆਂ 10:3 ... ਕਿਸੇ (*tina*) ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣਾ ... ਮੱਤੀ 26:15 ... ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ, ਡਟੇ ਰਹਿਣਾ (ਜ਼ਬੂਰ 35:13; 36:12) ... ਨੀਂਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਹਿਲਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ) 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:19'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 282-83)। ਪੂਰਣਕਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ।³⁸ਰੈਂਡਰਿਕਸਨ, 267. ³⁹1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19, 20; 7:23; 1 ਪਤਰਸ 1:18, 19; 2:9-11. ⁴⁰ਲਾਂਭੇ ਰਹਿਣਾ (ਯੂ.: *aposteto*)-ਆਦੇਸ਼ਸੂਚਕ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਦਾ ਅਰਥ ''ਬੁਕਣ'' ਦੀ ਥਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਇਕ ਵਚਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਵ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਛੱਡ ਜਾਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, *aphisteme* ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ''... ਭੱਜ ਜਾ, ਛੱਡ ਦੇ ... ਲੂਕਾ 2:37 ... ਉਜਾੜ ... ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15:38; ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:19; ਹੋਸ਼ਿਆ 6:1, 4 ... ਦੂਰ ਹੋਣਾ'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 126)।

⁴¹ਮੋਰਵਿਨ ਵਿਨਸੇਂਟ ਨੇ-''ਖੁਦਾ ਦੇ ਜਾਣੇ ਹੋਏ'' ਅਤੇ ਸਾਡਾ ''ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ'' ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ

ਹੈ। 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:19 ਤੇ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਾਤੀਆਂ 4:9 ਬਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮੇਰਵਿਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ 'ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਿਸਤਾ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਲਾਤੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤਕ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। 'ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ' (*Eadie*)। [ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ] 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:12; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:19; ਮੱਤੀ 7:23. ਡੀਨ ਸੈਟਨਲੀ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ ਕਿ 'ਖੁਦਾ ਬਾਰੇ ਸਾਡਾ ਗਿਆਨ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਹੈ।' ਜੇ ਖੁਦਾ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਪੱਖ ਦਾ ਅਰਥ ਖੁਦਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੋ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿਚ ਆ ਜਾਵੇ' (ਮੇਰਵਿਨ ਆਰ. ਵਿਨਸੇਂਟ, *ਵਰਡ ਸਟਡੀਜ਼ ਇਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਜਿਲਦ 4 [ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1957], 139, 304)। ਵਿਨਸੇਂਟ ਦੀ ਗੱਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਕੀ ਕੁਝ ਕੈਲਵਿਨਵਾਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੱਲ ਝੁਕਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ 2 ਪਤਰਸ 3:9; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:34, 35; ਯੂਹੰਨਾ 3:16; ਯਹੋਸ਼ੁਆ 24:15 ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:17 ਵਰਗੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫੈਸਲਾ ਅਸੀਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।⁴² ਆਦਰ (ਯੂ.: *time*)-'ਕੀਮਤ, ਮੁੱਲ ... ਸਨਮਾਨ ... ਸ਼ਰਧਾ ... ਇਕ ਕੰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ, ਸ਼ਰਧਾ, ਆਦਰ ਵਿਖਾਉਣਾ, ... ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦਰ। ... ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1 ਪਤਰਸ 2:7 ... ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:3 ... ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਨਮਾਨ (ਜਾਂ ਅਨਾਦਰ) ਦਾ ਬਰਤਨ। ਰੋਮੀਆਂ 9:21; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:20 ਤੋਂ। ... ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 22:25 ... ਜਿਆਦਤਰ ਸੁਰਗੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ... ਰੋਮੀਆਂ 2:7 ... ਆਇਤ 10 ... ਆਦਰ ਯੋਗ ਹੋਣਾ'' (ਅਰੰਡਟ ਐਂਡ ਗਿੰਗਰਿਕ, 825); 'ਕੀਮਤ ਤਾਐ ਕਰਨਾ ... ਇਨਾਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ... ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:24 ... ਦੁਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ, ਸਰੋਸ਼ਠ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ... ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:7, 9; 2 ਪਤਰਸ 1:17 ... ਉਸਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੋਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ 1 ਪਤਰਸ 3:7'' (ਥੋਅਰ, 624)।⁴³ ਅਪਮਾਨ (ਯੂ.: *atimia*)-'ਅਨਾਦਰ ... ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ 1 ... ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:14 ... 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:8; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:43 ... ਕਿਸੇ ਮੁਰਦਾ ਦੇਹ ਦੀ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਗਿੱਠੇਨੇਪਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ... 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:21 ... ਨੀਚ ਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਬੁਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਰੋਮੀਆਂ 1:26; 9:21; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:20'' (ਥੋਅਰ, 83)।⁴⁴ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ (ਯੂ.: *egiasmenor*)-'ਪਵਿੱਤਰ, ਮਸਹ ਕਰਨਾ ... ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰਾ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿਸੇ ਤਕ ਵੀ ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੋ ਜਾਵੇ ... ਦੁਨਿਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਕਰਨਾ ... ਮਨ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ: ਯੂਹੰਨਾ 17:17, 19 (ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਤੁਲਨਾ ਯੂਹੰਨਾ 8:32); 1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:23'' (ਥੋਅਰ, 6)। ਸੰਪੂਰਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਵਾਚ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕਿਸੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਪ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਾਂ।⁴⁵ ਵਰਤਣ ਯੋਗ (ਯੂ.: *euchrestos*)-'ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਫ਼ਾਇਦੇਮੰਦ, ਉਪਯੋਗੀ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:21; 4:11; ਫਿਲੇਮੋਨ 11 ...'' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 309)।⁴⁶ ਤਿਆਰ (ਯੂ.: *hetoimasmemon*)-ਮੂਲ ਵਿਚ 'ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ'; 'ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀਆਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰਨਾ, ਲੂਕਾ 12:47 ... ਸਫ਼ਰ ਤੋਂ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਰਾਹ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੰਘਣ ਯੋਗ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਲੋਕ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸਾਹੀ ਰਵਾਇਤ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ... ਮਸੀਹਾ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ: ਮੱਤੀ 3:3; ਮਰਕੁਸ 1:3; ਲੂਕਾ 3:4 ... 1:76 ... ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 8:6 ... ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:2 ... ਕੁਝ ਵੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਯੋਗ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:21; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:7'' (ਥੋਅਰ, 255)। 'ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਤੇ ਜਾਣ'' ਵਾਂਗ ਇਹ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੰਦਾ ਹੈ (ਸ਼ੁੱਭ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ-ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:10) ਅਤੇ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਕਰਮਵਾਚ)।⁴⁷ ਭੱਜ (ਯੂ.: *pheuge*)-'ਫਰਾਰ ਹੋ ਕੇ ਬਚਣਾ' ਕਿਸੇ ਘਰਿਣਤ

ਚੀਜ਼, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੁਰਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ... 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:18 ... 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:11; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:22'' (ਥੇਅਰ, 651)। ਪੌਲਸ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ)। ⁴⁸ਕਾਮਨਾਵਾਂ (ਯੂ.: *epithume*)-'... ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ, ਲਾਲਸਾ ਕਰਨਾ, ... ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣਾ ... ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਜਿਹੜੇ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਦੇ ਹਨ'' (ਥੇਅਰ, 238)। ⁴⁹ਮਗਰ ਲੱਗਣਾ (ਯੂ.: *dioke*)-ਭੱਜਣ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਬਨਾਵਟ ਨੂੰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿਚ)। ਬੁਰਾਈ ਛੱਡ ਦੇਣ (ਉਸ ਤੋਂ ਭਜਣ) ਦੇ ਬਾਅਦ ਭਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਕਤ ਨਾ ਗਵਾ। ਖਾਲੀ ਦਿਮਾਗ਼ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕਾਰਖਾਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 12:43-45)। 'ਮਗਰ ਲੱਗਣਾ'' (ਯੂ.: *dioko*) ਦਾ ਅਰਥ 'ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੱਜਣਾ, ਦੇ ਮਗਰ ਭੱਜਣਾ, ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ ... [ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ] ਉਹਦੇ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਟੀਚੇ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੱਜਦਾ ਹੈ, ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:12 ... ਲੂਕਾ 17:23 ... ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ... 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:11; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:22'' (ਥੇਅਰ, 153)। ⁵⁰ਮੂਰਖਪੁਣਾ (ਯੂ.: *moros*)-'ਬੇਸਮਝੀ, ਬਿਨਾਂ ਦੂਰਦਰਸਿਤਾ ਜਾਂ ਸਮਝ ਦੇ ... ਖਾਲੀ, ਬੇਕਾਰ ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:23; ਤੀਤੁਸ 3:9 ... ਅਸੁੱਧ, ਭਗਤੀਹੀਣ (ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਮੁਕਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ), ਮੱਤੀ 5:22'' (ਥੇਅਰ, 420)।

⁵¹ਸਮਝਾਉਣਾ (ਯੂ.: *paideuo*)-'ਸੁਧਾਰਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਝਿੜਕਣਾ ਜਾਂ ਫਿਟਕਾਰਨਾ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਸੁਧਾਰਣ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਨਾਲ ਦੁਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:25'' (ਥੇਅਰ, 473)। ⁵²ਦੇਣਾ (ਯੂ.: *doe*)-'ਇੱਛਾ ਬੋਧ ਇੱਛਾ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਆਮ ਰੂਪ ਹੈ'' (ਐਚ. ਈ. ਡੈਨਾ ਐਂਡ ਜੂਲਿਅਸ ਆਰ. ਸੈਂਟੇ, ਏ ਸੈਨਟੇਲ ਗ੍ਰਾਮਰ ਆਫ ਦ ਗ੍ਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ [ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਕੰ., 1955], 173)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸ ਸਮਝ ਦੀ ਪਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਸਤਾਹਨ ਵਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨ ਦੀ ਇਸ ਖੁਦਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਉੱਤੇ 'ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ'' ਦੀ ਸਮਝ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ 'ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਾਭ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਹਮਤੀ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ... ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੇਣਾ ... ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ'' (ਥੇਅਰ, 145)। ⁵³ਤੋਬਾ (ਯੂ.: *metanoia*)-'ਮਨ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ... ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਮੰਨਣ ਲੱਗੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਕ ਚੰਗੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਪ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮਾਤਮ, ਜਿਸ ਤੇ ਲੱਛਣ ਅਤੇ ਪਰਭਾਵ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਹਨ'' (ਥੇਅਰ, 450-51)। ⁵⁴ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਉਣਾ (ਯੂ.: *ananepho*)-'ਫੇਰ ਤੋਂ ਚੌਕਸ ਹੋਣਾ ... ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਉਣਾ, ਆਪੇ ਵਿਚ ਆਉਣਾ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:26'' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 48); 'ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਜਾਲ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਣਾ'' (ਥੇਅਰ, 40)। ⁵⁵ਫਾਹੀ (ਯੂ.: *pagis*)-'ਕਿਸੇ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਚਾਣਚਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜੋਖਮ ਲਈ ਕੋਈ ਜੋਖਮ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਬਰਬਾਦੀ ਦੀ ਚੀਜ਼, ਰੋਮੀਆਂ 11:9 ... ਪਾਪ ਦੇ ਲੱਭ ਅਤੇ ਬਹਿਕਵੇ ... 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:9 ... ਕਹਾਉਤਾਂ 12:13, ਤੁਲਨਾ 29:6 ... ਪਾਪ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:26; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:7'' (ਥੇਅਰ, 472)। ⁵⁶ਫਾਹੀਵਿਚ ਫਸਾਉਣਾ (ਯੂ.: *ezogremeno*)-'ਜ਼ਿੰਦਾ ਫੜਨਾ, ਕੈਦੀ ਬਣਾਉਣਾ ... ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ... ਜਿਤ ਪਾਉਣਾ ... ਲੂਕਾ 5:10 ... 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:26 ... ਸ਼ੈਤਾਨ ... ਵੇਲੋਂ ਕੈਦੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਫਸਾਉਣਾ, ਲਾਲਚ ਦੇਣਾ'' (ਰੋਬਿਨਸਨ, 319)। ਪੂਰਣਕਾਲ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 'ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ' ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾਉਣਾ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਏਗਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬੇਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 6:4-6), ਪਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ! ਕਰਮਵਾਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰਾਹੀਂ ਲਾਏ ਗਏ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ।